

Des de Romania amb dolor

El Magrib ja no ocupa obligatòriament el primer lloc en la llista del recel a l'immigrant. Els romanesos són els que ixen més vegades a la premsa relacionats amb màfies, delictes, mendicitat i prostitució. Tot això malgrat que són els treballadors preferits pels empresaris del nostre país.

Ja hi ha zones on dos de cada tres immigrants són romanesos. Diverses organitzacions d'ajuda a l'immigrant creuen que, a l'estat espanyol, hi ha prop de 100.000 presones procedents de Romania, però parlar de xifres és gratuït perquè és difícil trobar una estadística raonable d'aquest flux migratori. Per exemple, hi ha informes que assenyalen la presència de només tres-cents captaires romanesos a la ciutat de València, però altres indiquen que són vuit-centes les persones d'aquest país denunciades per la policia per aquest motiu. I hi ha més del triple de prostitutes de Romania explotades als grans clubs de carretera. I el 4% dels treballadors immigrants amb papers de casa nostra són romanesos. Per tant, l'opció més prudent és no fer gaire cas de les xifres, tot i l'evidència que la immigració romana augmenta a casa nostra des de 1998. Això no suposaria més que un fenomen curiós si la referència a la immigració no fóra avui tan delicada.

El 40% dels romanesos volen abandonar el seu país. El final de Ceaucescu no va arribar acompanyat d'un pont de transició cap al capitalisme, sinó d'una guerra per la supervivència en què les misèries dominen les estructures administratives i burocràtiques. Amb diners —molts diners—, un romanès es pot comprar un certificat que *netege* el seu historial penal. Quan la immigració comença a descontrolar-se, la primera cosa que fan les autoritats d'un país receptor és comprovar aquest certificat. I, falsificat en el país d'origen, habitualment el certificat es dona per correcte.

No obstant això, en aquest moment, quan el control a l'immigrant és sever, la policia ha descobert alguns historials pe-

nals falsos entre immigrants romanesos. Abans, quan la immigració de l'Est no preocupava, mai no demanaven aquests papers. I, possiblement, les falsificacions ja circulaven. "Jo no tenia papers, i no passava res —conta Basil, immigrant romanès que viu i treballa a València—, la policia em deia, tu no dones problemes, perquè tu no ets moro." Efectivament, durant molt de temps les complicacions derivades de la intensiva immigració nord-africana eren les úniques que preocupaven els governants i els seus guardians. Però les coses canvien.

Vuitanta romanesos viatjaren al març a Sabadell amb la promesa d'un contracte de treball inexistent. Pagaren 600, 1.200 i fins i tot 1.800 euros a Bluebird Invest, Milenium 2000 i Wiboh, tres empreses romaneses que es dediquen a tramitar i buscar treball a l'estranger. Dos intermediaris els estafaren, i els viatgers es trobaren que el treball promès només era fum, era no res.

Les agències de viatge han denunciat davant el Ministeri de l'Interior el transport il·legal habitual d'immigrants romanesos, mentre que la policia atura cada dia 150 ciutadans d'aquest país en la frontera. També ho han denunciat els transportistes autoritzats a explotar línies regulars entre Romania i l'estat espanyol, i fins i tot el mateix president de la Generalitat de Catalunya, Jordi Pujol, ja que el Principat és el primer territori que travessen aquests immigrants irregulars quan arriben a l'estat espanyol. Els viatgers fan el trajecte en microbusos i autocars pirates. Tant Jordi Pujol, com els transportistes i les agències de viatge, han demanat la restauració del visat d'entrada a l'estat espanyol per als romanesos, un requisit que va ser

EL TEMPS / EFE

Les prostitutes romaneses són les més belles del mercat, i també les més maltractades per les màfies. La policia no sap ben bé com lluitar contra aquest fenomen en expansió.

suprimit fa uns mesos, quan Romania es va convertir en país candidat a adherir-se a la Unió Europea. Més de 40.000 romanesos han arribat de manera il·legal a l'estat espanyol, i els representants dels

transportistes pensen que l'augment de l'onada és degut a l'absència del requisit de visat.

"No solament és això", diu Tibi, un romanés simpàtic i xerrador de 36 anys que

ara viu a l'Horta de València i que, des que va deixar el seu país, ha passat per Iugoslàvia, Àustria i Barcelona. "A finals dels anys 90 —explica en castellà, i com pot—, hi va haver a Àustria i Alemanya

AMB ELS 5 SENTITS TARDOR LITERÀRIA

Durant tot el mes de novembre:

- **LLÈTRES A TAULA. 10 RESTAURANTS LITERARIS**
Menús inspirats en textos literaris

Del 13 al 23 de novembre:

- **RECITALS**
Grills de mandarina. Olga Xirinacs i Xavier Pié
Com en la nit les flames. Jordi Boixaderas,
Monika Zgustova i Joan Grimall
Lectures a mida. Taller de Creació
Quadern número 7. Joan Casas
- **LA NIT DE LA POESIA**
Isabel M. Ortega, Gaspar Jaén
Serge Patrice Thibodeau

- **ANY YXART**
Simposi Josep Yxart i el Teatre
Ruta Literària Josep Yxart
Un gest BITal

- **ANY VERDAGUER**

Oda a Verdguer. Salvador Brotons
Verdaguerianes. Marduix Titelles
Verdaguer Pop. Titot, La Carrau, Pastora
Exposició "Desencís d'un paisatge. Poesia i natura a través de Verdguer"
"El misteri de Verdguer". Isabel-Clara Simó

- **TROBADA D'EScriptors DEL CAMP DE TARRAGONA.**
L'ESCRITORA CONVIDADA: OLGA XIRINACS

- **HOMENATGE A XAVIER GOÉS**

- **LA LITERATURA EN LA REALITAT VIRTUAL**
Jaume Subirana, Xavier Berenguer i Vicenç Pagès

- **LECTURES AL CARRER**

- **AIXÒ ERA I NO ERA...** Cicle d'activitats de la Biblioteca Pública de Tarragona

- **JORNADA PSICOANÀLISTI I EL TEATRE**
Universitat Rovira i Virgili

- **LA NIT DELS PREMIS LITERARIS CIUTAT DE TARRAGONA**

Més informació:

653 18 55 11
correu@premisliteraris.org
www.premisliteraris.org

Organitzat:

novembre 2002

La mendicitat entre els immigrants romanesos és una activitat organitzada. La utilització de nens està molt perseguida, però continua practicant-se.

una campanya de propaganda que parlava molt bé d'Espanya, i que insistia a dir que a penes hi havia immigrants d'Europa, i que als que hi treballaven, se'ls tractava d'allò més bé." "En els dos països –recorda– ja hi havia molts rumans, i la relació amb els immigrants era molt tensa; la impressió que molts teníem era que l'Europa avançada volia repartir-se els immigrants de l'Europa més problemàtica."

Segons Tibi, els romanesos que més problemes podien tenir al país o en altres països europeus en què s'havien instal·lat es van dirigir progressivament cap al sud d'Europa. Una vegada establerts, explica Tibi, "el pas que férem molts romanesos va ser cridar a les nostres famí-

lies, dur-les cap ací". És el que va fer ell, transportant a València –conta que volia viure en un país amb mar– el germà, la cunyada i dos nebots. "Hi ha racisme, i aconseguir els papers és difícil; però els romanesos tenim fama de treballar molt, i, com que som europeus, ho tenim més fàcil per a aconseguir papers."

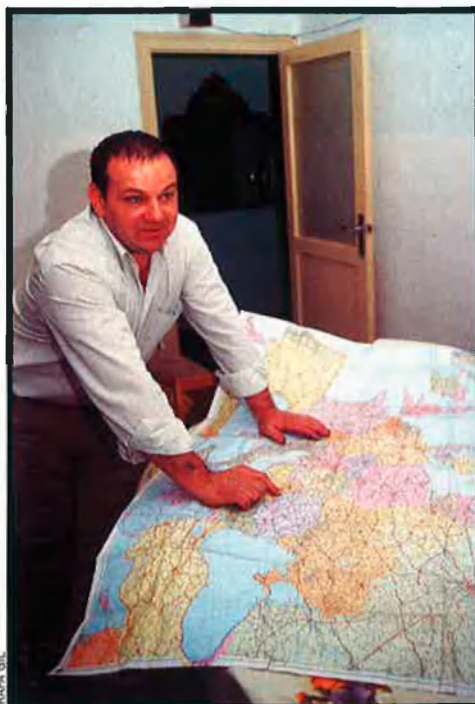
Racisme en gradació. Tibi ja té tots els permisos pertinents, i treballa de mecànic especialista, amb un sou de 1.080 euros. Però la norma és que els immigrants romanesos que treballen dins de la legalitat cobren molt menys, i que ho facen en el sector de la construcció, en la recollida de fruita o en feines domèstiques. No obstant això, ell i els altres

que vingueren fa quatre o cinc anys encara tingueren sort. Primer, no hagueren de recórrer a xarxes mafioses, sinó que vingueren pel seu compte. En aquells dies, la delinqüència organitzada estava poc implantada a Romania i encara no es dedicava al transport humà cap a l'exterior.

També es varen veure afavorits perquè, en l'escala del racisme, guanya l'immigrant més clar de pell, i el que més es deixa assimilar. Els romanesos i polonesos eren els que destacaven en aquestes dues característiques, per davant de russos, lituans i ucraïnesos. Molt menys problemàtics que els magribins, que acaparaven majoritàriament els treballs agrícoles i els de construcció menys qualificats, els romanesos els varen desbancar en aquestes feines. S'acostumen ràpidament al canvi d'idioma –parlen una llengua romànica– i de costums, i no exigeixen drets: només supervivència. "Són dòcils, amables, no paren orgullosos, a diferència dels moros", opina un botiguer que té treballadors de Romania. La revista *Time* ha publicat que la renda *per capita* de Romania és de 4.050 euros, amb una inflació del 41% anual. En canvi, la de l'estat espanyol és de 16.500 euros, amb una inflació del 2%. Molts d'ells actuen com si estigueren agraïts per aquesta diferència. Això els converteix en els peons preferits de molts empresaris.

Ara bé, hi ha un gran nombre de treballadors magribins mòbils que apareixen per sorpresa en una o altra part del nostre país a la recerca de feina. En no poques ocasions, s'han trobat que feines de temporada que abans eren per a ells, ara les fan peons romanesos, i això ha provocat una profunda tensió entre les dues comunitats que a vegades ha desembocat en escenes de violència.

Una violència que, si bé no implica els romanesos que es mouen dins de la legalitat, esclata de manera escandalosa en les activitats delictives en les quals s'han complicat alguns integrants de les últimes onades. Les més violentes xarxes de tràfic de dones dels països de l'Est són les romaneses, que controlen el negoci al nostre país des de fa un any, després d'una guerra a mort amb les màfies albanokosoveses. Prostitutes es-

A l'esquerra, Tibi, immigrant romanès, assenyalant sobre un mapa el trajecte entre Romania i València. A la dreta, assegut amb la seua família. El pertany al grup dels immigrants romanesos que s'han obert consistentes possibilitats de millora a casa nostra.

quarterades, torturades, tractades com a gosses, esclavitzades a pa i aigua, amb la llengua tallada, amb la cara marcada, amb un ull tret a punta de navalla... és la regla de la brutalitat per controlar un negoci nou per als delinqüents romanesos, i que han volgut dominar de manera salvatge: en compte d'enganyar la prostituta amb promeses de seducció, la sotmeten a la força de manera animal. I s'aprofiten de la gran bellesa de les joves romaneses que acaben en les seues mans –entre els amos de puticlubs, tenen fama de ser tan atractives com rendibles i submises– i de la predilecció actual per les dones blanques que regna en els ambients de la prostitució.

La policia encara estudia la manera de combatre aquest nou fenomen de violència que supera tots els anteriors que a casa nostra s'han relacionat amb la immigració. Velles formes de delictes, com l'atracament a mà armada en ple carrer, o el robatori nocturn en pobles perduts, també els practiquen unes xarxes de delinqüents que, en canvi, queden fora –de moment– del negoci de la droga. Ara bé, només d'ètnia gitana vinguts de Romania es dediquen a la mendicitat organitzada a les ciutats mediterrànies pròsperes i amb millor clima. La policia calcula que, a València, un captaire d'aquestes característiques –és a dir, dels romanesos que pidolen

amb un nen al braç o exhibint deformitats físiques per accentuar la llàstima– pot arribar a guanyar 90 euros cada dia, una exageració no confirmada. El fiscal en cap del Tribunal Superior de Justícia valencià, Enrique Beltrán, recomana als seus subordinats aplicar més duresa en els casos de mendicitat infantil. Només l'any 2001, 250 menors es varen veure implicats en casos de mendicitat en aquesta ciutat. La mesura recomanada de Beltrán no ha impedit que aquesta xifra continue creixent. Perquè la misèria no entén de normes, i menys encara de recomanacions.

Joan M. Oleaque

2n Saló Valencià del Llibre

Del 14 al 24 novembre
de 2002-La Beneficència
www.salovalenciallibre.com

de 10.00 a
20.00 hores